

Евреите все се жалват от палестинците, от техния "тероризъм". Дали има кой да им вярва, след като дори от манипулираните телевизионни репортажи можем да се убедим - това не е битка между Давид и Голиат. Тя е още по-неравностойна.

Четиринадесет - петнадесет годишни деца замерят с прашки танковете и бронетранспортъорите на израелската армия. На свой ред военните отвърщат със снаряжен и картечен обстрел. Помагат им хеликоптери, които изстрелват ракети. Евреинът Норман Финкълстейн, чиито родители били в нацистки концлагери и оцелели, казва истината: "На практика всеки израз на палестинско "насилие", на което станал свидетел по време на моя престой в окупираните територии, бе малко повече от символичен. Въпреки че същото не може да се каже за силата, използвана за потискането му. Веднъж в бежанския лагер Джалазун, под главния път, вътре в лагера, деца горяха гума, когато една кола... врхлетя до тях. Вратите се отвориха и четирима мъже (или заселници, или военни в цивилни дрехи) изскочиха от нея, като стреляха във всички посоки до забрава. Момчето до мен бе простреляно в гърба, куршумът се показваше от пъпа му... На следния ден "Джърюзалъм поуст" съобщи, че армията открила огън в самозащита."

Бежански лагер - замисляли ли сте се някога какво е това? Къс чужда земя, на която всеки постепенно спретва къщурка. Първоначално от бидони, сетне по-солидна. Заможните, които въртят някаква далавера например, крадат помощите, изпращани от европейски организации или от работещите в Израел и си вдигат кооперации или по-люксови тухлени къщи. Имате ли представа, че всички обитатели на бежанските лагери са прогонени от своите наследствени земи и домове, конфискувани от евреите? Повечето от тези свърталища на тъга и мизерия съществуват още от 1948 г., когато започва **окончателното решение на палестинския въпрос**. Лагерите са еврейска измислица, вариант на гетото. Ала ако в гетото евреите се изолираха сами, сега брутално натъпкаха палестинските семити в прашните, мръсните и неблагоустроените места, които нарекоха **бежански лагери**

. В тях безработицата често надвишава 80%. Децата не ходят на училище, а обучението си в живота получават от омразата на израелските войници и заселници, които ги избиват безжалостно. Точно така, както постъпваха комунистическите величия с животните в резерватите.

"Следобед пристигнаха новините за клането във Витлеем. Проникнала в тълпа протестиращи, една тайна израелска част, дегизирана като група туристи, застреля петима палестински младежи от упор. Един падна мъртъв, четиримата ранени ги дърпаха за косите по паважа до казармата. Докато ужасената тълпа се разпръскваше, пременените в цивилни дрехи убийци се смееха и шегуваха с убийците в униформа."

Проучване в хиляда страници под заглавие "Положението на палестинските деца по време на въстанието" документира изчерпателно "безразборния бой, обгазяване със сълзотворен газ и застрелване на деца". След началото на интифадата бяха убити повече от 150 палестински деца, а 37 от тях бяха на възраст под шест години. Средната им възраст бе десет. Проучването установи, че когато бяха убити, повечето от тях дори не участваха в демонстрация с хвърляне на камъни. Погребенията бяха "насилствено смущавани или им се пречеше" от армията. През първата половина на интифадата повече от петдесет хиляди палестински деца се нуждаеха от медицинска помощ заради вдишаното голямо количество сълзлив газ, многобройните фрактури и т.н. Същото проучване доказва, че "огромното мнозинство от войниците, виновни за пораженията на деца, никога не бяха нито арестувани, нито наказани".

"Чудовищното военно престъпление, което Израел в продължение на две седмици се опита да укрива, най-сетне бе разкрито. Неговите войски опустошиха центъра на бежанския лагер Джанин, до който "Индипендънт" достигна вчера и където хиляди хора живеят сред развалини. Жилищен квартал от около 160 000 квадратни ярда, широк около една трета миля, бе превърнат в прах. Булдозери трупаха отломките на камари. Хората, които прекараха дни в криене из мазетата, натъпкани в една единствена стая, докато ракетите се взривяваха в лагера, казват, че там има стотици трупове, погребани под пепелта, под едно поле от развалини, белязано от веригите на кръстосващите танкове и булдозери."

Допускате ли, че днес нещо се е променило? Случайно ли все повече израелски командоси и пилоти отказват да изстребват невинни цивилни палестинци в името на Израел? Азиатската жестокост на хазарите продължава в земите на палестинците. Както твърди бившият кореспондент на лондонския "Таймс" в Москва и Берлин, познавалият всички тирани от първата половина на XX век Дъглас Райд: "Ционистката държава е по-жестока от Хитлер по отношение на извършваните от нея изстребления и прогонвания на безпомощни и безобидни палестински араби, а подобно на Хитлер е единствена по своята държавна структура, по представителността на жителите си и по своите закони. Тя претендира да представлява всички евреи и то навсякъде ("прибиране на изгнаниците") и така отново раздухва онзи мъчителен еврейски конфликт, който изглеждаше най-сетне приключен през XIX век".

Съвременен пример на изключителна жестокост са всекидневните рейдове на израелската армия в смешно малките и пренаселени палестински територии, с които

сякаш сме свикнали. Кореспондентката на лондоския "Индипендънт" в ивицата Газа Джъстин Хъглър разказва как 68-годишният арабин Ашур Салем е премазан от руините на собствената си къща в Бейт Лахия. Без предупреждение израелските войници сриват сградата. Тук не става дума за някаква съборетина, а за шестетажно здание! В него живеят три поколения на Салемови. "Пристигнаха в 10:50 часа през нощта", разказва Махер Салем. "Имаше повече от 25 танка. Всички ние, мъжете, избягахме минути преди да се нахвърлят върху сградата. Бяхме в моя автомобил, на около 100 метра оттук. В къщата бяха само жените и децата и баща ми Ашур. Старецът живееше на шестия етаж. Когато армията дойде, беше сам и спеше. Бе глух и не бе в състояние да чуе как войниците крещат на всички да излязат."

Израелската армия провежда политика на разрушаване на семейните домове на въоръжените бойци против окупацията, дори на онези, които вече са мъртви. Организацията за защита на човешките права осъди практиката на "колективното наказание", про която семействата биват санкционирани и страдат заради престъпленията на роднини. Вече призори издирваният Хишам Салем разговаря с нас. Дали разрушаването на дома му го възпира от по-нататъшни нападения над израелци? "Тъкмо обратното", рече той. "Тези действия ни дават импулс да се съпротивляваме на окупацията и да се борим, докато освободим нашата свещена земя".

Допускате ли че онези, които решават съдбините на света, не са наясно с това? Помислете, ако мирът бъде въдворен в Близкия изток, на какво основание Израел ще получава безвъзмездно милиарди долари годишно? И от какво ще печелят "господарите на войната"?

Съединените щати опищяха орталъка със станалия прословут 11 септември 2001 г. Никой в Северна Америка дори за миг не помисли, че 11 септември и дори още по-страшни неща се случват всекидневно на семитските араби в Палестина, в Ирак, стоварваха се върху афганистанците, угандийците, йеменците, сърбите, изобщо насвякъде, където техният "демократичен нов ред" реши да се намести. Кой е преценил, че кръвта на сатанистите от високите етажи на Манхатън, лондонската "квадратна миля", около площад "Вандом" в Париж, в новопоявилите се край Кремъл небостъргачи и т.н., е по-ценна, по-скъпа от тази на едно палестинско дете, чийто живот е прекъснат от израелски шрапнел? Кой има представа за неговия потенциал? Кой е иззел Божия промисъл и роля и знае какво е заложил Творецът в неукрепналата му душа и организъм? С какво кръвта на Ротшилдовци, Рокфелерови, Уорбърговци, Лазаровци, Соломоновци, Бромфановци, Лемановци, разниКоени, Левити и подобните им струва повече от тази на един човек от Източна Европа? За масата от обикновеното човечество всеки ден е 11 септември.

Знаят ли го на Уол Стрийт или просто за тях това няма никакво значение? Мислят ли, че светът може да мине без едного, без няколко, без множество, без всинца ни? Кой ще работи за тези рожби на сатаната, както ги определи Самият Господ Бог Исус Христос?

Откъс от "Сянката на цион" - Георги Ифандиев, изд. Юнион 21, 2006